یادداشت روز

۱۰ نکته درباره دولت برجام

۱- علامه دهخدا این مثل را ذیل عبارت «تشیُّخ » آورده است که «شیئان عجیبان هما ابرد من یخ (!) - شـیخٌ یتصبّی و صبّیٌ یتشیّخ.» دو چیز عجیب، خنک‌تر از یخ است؛ اینکه پیری در سلک و کسـوت کودکان در آید و کودکی ادای پیران را در آورد؛ به غایت بی‌مزه است و نمی‌چسبد. بالغ بر ۳۰ ماه - قریب هزار روز- از عمر دولت یازدهم می‌گذرد اما برخی دولتمردان ارشد ما هنوز هم دوست دارند مانند سال ۹۱ و ۹۲ از موضع اپوزسیون دولت قبل و نه صاحب منصب و مسئول دولت مستقر فعلی حرف بزنند. یعنی مثلا کافی است به این مدیران یا حامیان سیاسی و رسانه‌ای آنها بگویید از دو عبارت «دولت قبل» و «برجام» استفاده نکنید و حرف جدیدی بزنید. یا بگویید دولت قبل تمام شده و برجام نیز به اجرا درآمده است؛ حالا چه در چنته کلام یا اقدام دارید که رو نکرده باشید و بخواهید به مردم منتظر ارائه کنید. لابد تصدیق می‌کنید که با چنین شرطی، حرفی برای گفتن یا عملی برای عرضه به افکار عمومی باقی نمی‌ماند. این بی‌عملی، مخالف‌خوانی نخ‌نما علیه دولت قبل و افکار عمومی را در سر رسید هر وعده‌ای به موعد دیگری حوالت دادن، خطرناک می‌نماید. درست مانند بدهکاری که به جای تدبیر در سررسـید هر چکی، چکی جدید با مبلغی هنگفت‌تر می‌کشد تا زمان بخرد اما در حقیقت بهمنی از مطالبات وصول نشده علیه خود می‌سازد. همی وعده کنی امروز و فردا- ندونم مو که فردای تو کی بی؟!

۲- هزار روز - با کم و زیادش- از آن اولین وعده گشایش صد روزه می‌گذرد و مردم بذله‌گو به مطایبه یک صفر مقابل ۱۰۰ کذایی گذاشته‌اند. برای اینکه زیربار توافق به هر قیمت بروند وعده کردند در اولین روز اجرای برجام، تحریم‌ها بالمرّه و یکباره برداشته خواهد شد. قریب ۳ ماه از آغاز اجرای برجام می‌گذرد اما حالا گفته می شود برداشتن تحریم‌ها هم زمان‌بر است و هم برجام شامل بخش اندکی از تحریم‌ها می‌شود! فعلا به جای تحریم‌ها، ظاهرا سوئیفت و گشایش ال‌سی و آمدن سرمایه‌گذار خارجی و تفاهم‌نامه‌های به نمایش درآمده در فرانسه و ایتالیا و... هستند که در تعلیق به سر می‌برند. اما در قید و بند این جزئیات- هرچند مهم- نباید ماند. بعد از همه این آمد و شدها و تأیید و تکذیب‌ها، سؤال‌های مهم سرجای خود باقی است و عملکردها با همین پرسش‌ها سنجیده می‌شود: اثر مدل «کاری نکن و به انتظار توافق و نتایج معجزه‌آسای آن بنشین» آن هم پس از همه امتیازات واگذار شده، در حوزه رشد اقتصادی باکیفیت، رونق تولید و اشتغال و سرمایه‌گذاری مولد که قابل لمس و اندازه‌گیری باشد و ما به ازای خارجی داشته باشد، دقیقا چیست؟ یا آن ۱۷۰ میلیون دلار وعده درآمد جدید روزانه (ماهانه ۵ میلیارد دلار) چه سرانجامی پیدا کرده است؟

۳- چرا رسانه‌های حامی یا منتفع از همسویی دولت، ۱۴ ماه مانده به انتخابات ریاست جمهـوری دوازدهم از همین حالا عزا گرفته‌اند که «مردم عوام(!) آثار برجام را نمی‌بینند و حس نمی‌کنندو با این شیب بعید است روحانی دوباره رأی بیاورد؟» این چه فتح‌الفتوح بزرگ (بزرگ‌تر از فتح خرمشهر) و توافق بزرگ قرن و آفتاب تابان و کلید معجزه‌آسای همه‌چیز- که حتی آب خوردن و هوای تنفس مردم هم متوقف به حصول آن اعلام شـد- است که مردم درکش نمی‌کنند؟ آیا همان حکایت جامه حریری نیست که بنابر ادعا بر تن پادشاه بود اما مردم کوچه و بازار نمی‌دیدند و شاه را برهنه می‌یافتند؟! اصلا یک پرسش مهم‌تر! اگر سال بعد انتخابات نبود آیا دیگر هیچ نگرانی دیگری در میان نبود که مردم درباره برجام چگونه فکر کنند و اثری از آن حس کنند یا نه؟!

۴- مراکز دولتی و رسانه‌های همسـو البته تا توانسته‌اند آمارها را سانسور و رقیق یا شیرین‌سازی کرده‌اند اما بعد از همه زحمات برای «شدرستنا» کردن «شغلتنا»ها(!) آمارهای موجود باز هم زنگ هشـدار را برای «دولت برجام و دیگر هیچ» به صدا درآورده‌اند. بانک مرکزی می‌گوید آمار چک‌های برگشتی از ۵ میلیون در سالهای ۹۳ به ۷/۸ میلیون فقره در ۱۰ ماه اول سـال ۹۴ رسیده که رشد ۵۵ درصدی را نشان می‌دهد و بالغ بر ۹۴ هزار میلیارد تومان است آن هم در شرایطی که سال ۹۴ به عنوان سال رشد و رونق اقتصادی معرفی شده بود. آمار رسمی می‌گوید رشد اقتصادی ۹۴ نسبت به ۹۳ منفی شده است و بیکاری با چهار دهم درصد افزایش به ۱۱ درصد رسـیده است (هرچند برخی کارشناسان حامی دولت آمار بیکاری را بین ۲۰ تا ۳۰ درصد برآورد می‌کنند.) گزارش دیگری از بانک مرکزی تصریح می‌کند ضریب جینی که نشانه شدت شکاف طبقاتی است از ۰/۳۹۵ به ۰/۳۹۹ افزایش یافته است.

۵- نه فقط منتقدان بلکه حامیان کارشناس و دلواپس دولت هم اینک از بازی‌های آماری و رشد بی‌کیفیت و مهار مصنوعی تورم به قیمت تزریق رکود عمیق به عرصه اقتصاد و تولید ابراز نگرانی می‌کنند و معتقدند فنر تورمی چنین فشرده و بدون مابه ازای رونق اقتصادی (در شرایط معطلی دست کم ۶۰ درصد ظرفیت تولید) دیر یا زود رها خواهد شد و ممکن است تجربه سال ۷۴ دولت سازندگی بازتولید شود. برخی از همین حامیان، طیفی از سیاستگذاران برجام زده را لیبرال‌های مغرور و نادان نامگذاری کرده‌اند. آیا در همین شرایط زمین خوردگی و رکود تولید داخلی عجیب نیسـت که بشنویم معاون اول رئیس‌جمهور (فرمانده قرارگاه اقتصاد مقاومتی) ابلاغیه آزادشدن واردات کالاهای لوکس را صادر می‌کند تا چشم گزارشگر نیویورک تایمز از حدقه درآید که؛ مگر ایران تحریم نیست پس چرا تبدیل به بازار کالاهای پرزرق و تجملاتی وارداتی شده؟ یا به تعبیر آن نشریه اروپایی «نه عربستان و قطر و کویت و امارات با درآمدهای نفتی انبوه، بلکه این ایران اسـت که بزرگ‌ترین واردکننده خودروی پورشه در منطقه محسوب می‌شود.»

۶- آقای روحانی روز پنج‌شنبه گفت «فرصت برجام، دائمی و ابدی نیست همان‌طور که ابر بالای سر ما نمی‌ماند. اگر خدای ناکرده عده معدودی موفق شوند و نگذارند ما به خوبی ازاین فرصت استفاده کنیم، این فرصت بازنمی‌گردد... شما امروز می‌توانید UF6 بفروشید. درشت‌گویی و حرف‌های بی‌پایه هنر نیست.» ایشان دیروز هم به مسکن مهر که بالغ بر ۲/۵ میلیون خانواده نامید از خانه‌دار شدن را صاحب خانه کرده، تاخت و گفت «تأمین مسکن در داخل شهر با مسکن مهر در بیابان فرق دارد... دولت گذشته مسیری را انتخاب کرد که خطرناک بود و آن استفاده از پول بانک مرکزی بود. متأسفانه در آن دوران پول بانک مرکزی وارد مسکن [مهر] شد که عامل بزرگ تورم گردید.» بخشی از این سخنان رها کردن تیر در تاریکی اسـت. چه کسانی نمی‌گذارند از فرصت برجام استفاده شود؟ اصلا از کدام فرصت سخن گفته می‌شود؟ چرا بازار و بخش خصوصی این فرصت را درک نمی‌کند و ظاهرا نسبت به پدیده‌ای به نام برجام و شیرینی آدامسی ۳ ماه پیش آن کرخت و بی‌حس شده است؟ ثانیا زحمت کشیدن و اورانیوم را غنی کردن و سپس آن را واگذار کردن و دوباره ماده اولیه (کیک زرد) را به عنوان مابه‌ازا وارد کردن و باز زحمت غنی‌سازی را پذیرفتن (برای صادر کردن مازاد ۳۰۰ کیلوگرم کذایی مندرج در برجام) چه تحفه نطنزی است که می‌خواهند به مردم بفروشند؟

۷- اما ماجرای - به تعبیر وزیر راه - «مزخرف» مسکن مهر! با تحقیر و تخفیف یک عملکرد دولت سابق (با همه عیب‌ها و ضعف‌هایی که برایش می‌شود شمرد) آیا دولت و رئیس‌جمهور و وزیر محترم بزرگ می‌شوند یا ارج پیدا می‌کنند؟ دولت قبلی به همان میزان عرضه داشت که ۲/۵ میلیون خانواده را خوب یا بد صاحب خانه کند. برای اثبات خود لازم نیست از موضع برج عاج‌نشین‌های شکم‌سیر و نیاوران‌نشین، به حاشیه‌نشینان جنوبی یا شرقی و غربی تهران بد و بیراه بگویید. مسکن مهر موجب رونق بالغ بر ۲۰۰ صنعت و فعالیت اقتصادی دیگری شد و عامل گردش بخشی از چرخ اقتصاد کشور بود اما شما ادعا کردید آن حجم از بودجه در گردش - که خود رونق‌آفرین بود- به عنوان «نقدینگی» ایجاد تورم می‌کند و بنابراین متوقف کردید. باید پرسید اکنون وضعیت نقدینگی چگونه است؟ آیا همان نقدینگی دریغ شده از حوزه تولید و صنعت، اکنون به شکل سرگردان از ۴۳۰ هزار میلیارد تومان در سال ۹۲ به ۱۱۰۰ هزار میلیارد تومان در پایان ۹۴ نرسیده و تهدیدی برای جهش تورمی در آینده قریب‌الوقوع نیست؟!

۸- آخرین توجیه برخی مدیران پشت هم‌انداز این است که باید سرمایه‌گذاری خارجی بیاید تا تولید و اشتغال رونق بگیرد و باید برای سرمایه‌گذاری خارجی ایجاد ثبات و آرامش کرد. فعلا کاری نداریم که سایه تحریم‌ها- بعضا جریمه‌های ۸، ۹ میلیارد یورویی- بالای سر شرکت‌ها و بانک‌های خارجی در پسابرجام سنگینی می‌کند و همین خلل و فرج برجامی را منتقدان دلسوز بارها هشدار داده بودند و مطبوعات خارجی نیز تصریح می‌کردند که توافق محتمل (برجام بعدی) همچنان هزینه سرمایه‌گذاری و ریسک تجارت خارجی را برای ایران بالا نگه می‌دارد. موضوع مهم‌تر، همان ۱۱۰۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی سرگردان است. اگر دولت، تدبیر و همتی- در اندازه رسیدن به توافق به هر قیمت و توجیه نقض آن به هر قیمت بالاتر - برای به خدمت گرفتن این ظرفیت اندوخته داخلی نداشته باشد و عملا این فرصت را تبدیل به یک تهدید بالقوه (سونامی خطرناک) کرده باشد، آنگاه به طریق اولی چگونه می‌تواند سرمایه و سرمایه‌گذاری خارجی را جذب یا تبدیل به فرصت- و نه تهدید- برای کشور کند؟

۹- برجام اگر مرده به دنیا نیامده باشد، در اثر بزرگ‌نمایی بیش از اندازه تحریم‌ها و اغراق در آثار معجزه‌آسـای آن مرده است. البته کوشیدند برجام را مقدس کنند و از آن امامزاده بسازند. اما اکنون معلوم شده برجام اگر کور نکند، دست‌کم شفا نمی‌دهد. مذاکره و توافق و معامله- برای جلب منفعت یا دفع شر- به عنوان روش پذیرفته در حوزه سیاست یک چیز است و خود را پای معامله مستأصل و بی‌گزینه و محتاج و رؤیااندیش نشان دادن و دست از همت و اقدام و عمل شستن، اتفاقی دیگر. غرب مستکبر و غربگرایان مایلند اقتصاد ما را گروگان بگیرند تا از کشور و ملت و انقلاب ما امتیازهای استراتژیک بستانند. امید محض بستن به برجام، پالس فرستادن به غرب برای طلبکاری بیشتر است که هم کشور را به عقب‌نشینی از آرمان‌های انقلاب وا می‌دارد و هم اندک فرصت‌های محتمل و متوقع از برجام را نابود می‌سازد. باید به پوپولیسم برجامی و کاسبی سیاسی ناشی از آن پایان داد و گرنه اقتصاد پرظرفیت و قابل شکوفایی ما، کمترین مجال احیا و اصلاح پیدا نخواهد کرد.

۱۰- مدل رفتاری جبرگرایانه و دترمینیستی برخی متولیان دولت یازدهم، غرب را برای فشار و امتیازخواهی بیشتر بد عادت کرده است. بنابراین در سال پیش‌رو تا انتخابات ۹۶، طبیعی‌ترین احتمال، ورود به فاز فشارهای سیاسی و اقتصادی جدید غرب است و نه کاهش تحریم‌ها. وقتی این فشـار محتمل را کنار نگرانی برخی اقتصاددانان - حتی حامی دولت- در زمینه پیش‌بینی تشـدید رکود و افزایش تورم بگذاریم، یک دغدغه مهم پدیدار می‌شود: آیا دولت نقشه جایگزین (PLAN B) برای گشایش اقتصادی مورد انتظار از برجام و مهار چالش‌های جدید ناشی از ۳۰ ماه غفلت و تأخیر در اجرای اقتصاد مقاومتی (درونزا) دارد؟ آن ۳۰ ماه هیچ! اصلا روزشمار عمر سپری شده از دولت را صفر می‌کنیم و محاسبه را از امروز می‌آغازیم؛ آیا دولت غیر از نیش و کنایه و توهین و بدگویی به دولتی که مرداد ۹۲ تمام شده یا دادن پز جامه برجامی که مردم نمی‌بینندش، نقشه و تدبیر دیگری که درونزا و اقتصادی و حقیقی باشد دارد یا مانند دولت دهم که در سال ۹۰ و ۹۱ غافلگیر شـد و به اعتبار سیاست‌زدگی در همان غافلگیری هم ماند، غافلگیر می‌شود؟! جور دیگری هم می‌شـود پرسید: دولت از همین امروز چند روز یا چند ماه دیگر زمان می‌خواهد تا مردم و فعالان اقتصادی حقیقتا شـیرینی وعده‌های دولت در حوزه گشایش و رونق اقتصادی را بچشند؟ اگر شوخی برجام ۲ و ۳ و ۴ را جدی بگیریم و برای هر برجام ۲/۵ سـال زمان بدهیم، ۸-۷ سال دیگر زمان لازم است تا معلوم شود این حباب‌های پرطمطراق پر از هیچ بوده است.

محمد ایمانی

ارنست مونیز:

پاره کردن برجام توسط رئیس‌جمهور بعدی آمریکا از لحاظ فنی امکان‌پذیر است!

وزیر انرژی آمریکا گفت: رئیس‌جمهور بعـدی آمریکا می‌تواند توافق هسـته‌ای با ایران را پاره کند.

«ارنسـت مونیـز»، وزیـر انـرژی آمریـکا در مصاحبه روز جمعـه (۸ آوریـل/۲۰ فروردین) لفاظی‌های نامزدهـای انتخابات ریاسـت‌جمهوری آمریکا مبنی بر پاره کردن توافق هسته‌ای با ایران را اقدامی غیرعقلانی توصیف کرده اما تأیید کـرده که چنین اقدامی «از لحاظ فنی امکان‌پذیر است».

مونیز در مصاحبه‌ای با تلویزیون بلومبرگ در همین باره گفت: این، از لحـاظ فنی امکان‌پذیر اسـت، اما مـن فکر نمی‌کنـم که هیچ محاسبه‌ای شـما را به این نتیجه برسـاند که انجام این کار عقلانی است.

گفتنی است با توجه به داده‌ها و ستانده‌ها در موضوع برجام و منافع گسترده آمریکا در این توافقنامه، برخلاف ادعای وزیر انرژی آمریکا، هیچ‌کدام از کاندیداهای ریاسـت جمهوری آمریکا درصورت پیروزی در انتخابات، برجام را پاره نخواهند کرد.

مونیـز کـه چنـد روز پیش برای گفت‌وگو بـا مقام‌های رژیم صهیونیسـتی درباره «برجام» به سرزمین‌های اشـغالی سفر کرده بـود، گفت: «بنیامیـن نتانیاهو» نخست‌وزیر رژیم صهیونیستی هم اکنون توافق هسـته‌ای با ایران را پذیرفته است.

«نتانیاهـو»، در زمان جاری بودن مذاکرات هسـته‌ای ایران و گروه ۱+۵ بارهـا توافق با ایران را «اشتباه تاریخی» و تهدیدی علیه موجودیت رژیم تحت امرش خطاب کرده بود. بـا وجود این، برخی از کارشناسان این اظهارات «نتانیاهو» را بخشی از بازی «پلیس بد-پلیس خـوب» آمریـکا و متحدانش و راهبردی بـرای گرفتن امتیازات بیشتر از ایران عنوان می‌کردند.

وزیر انرژی آمریکا گفت: «من فکر می‌کنم نتانیاهو این را روشن کرده که توافق، حالا انجام شده و اجرا می‌شود، پس بیایید اطمینان حاصـل کنیم که به‌طـور کامل اجرایی می‌شود، مورد راستی‌آزمایی قرار می‌گیـرد و ما می‌توانیم بعداً مسـائل دیگری کـه پیرامونمان می‌بینیم را حل کنیم.»

«ارنسـت مونیـز» گفـت: واشـنگتن و تل‌آویـو اکنـون نگرانی‌های مشترکی درباره ارسال سلاح از ایران به حزب‌الله لبنان و آزمایش‌های موشـکی اخیر ایران دارند.

به گزارش تسنیم، وی تصریح کرد: مذاکرات تنها بر موضوع برنامه هسـته‌ای متمرکز بود اما این امر باعث نمی‌شـود موضع آمریکا در مسائل دیگر تلطیف شود: «[فلسفه ما این است که] تلاش‌های‌مان را دو برابر می‌کنیم، و در همکاری‌های امنیتی شراکت‌مان را با اسرائیل و کشـورهای حوزه خلیج [فارس] تقویت کنیم.»

تام کاتن:

تسهیل دسترسی ایران به دلار آمریکا پیامدهایی از سوی کنگره خواهد داشت

سناتور جمهوری‌خواه کنگره که از مخالفان برجام بوده است، تأکید کرد که اگر رئیس‌جمهوری آمریکا به دنبال تسهیل دسترسی ایران به دلار باشد، با پیامدهایی از سوی کنگره مواجه خواهد شد.

سناتور «تام کاتن» جمهوری‌خواه ایالت «آرکانزاس» هشـدار داد که هرگونـه تـلاش «بـاراک اوباما» رئیس‌جمهـوری آمریکا بـرای لغو تحریم‌هـای مالی ایـران با واکنش سـریع جمهوری‌خواهـان کنگره مواجه می‌شود که این واکنش شامل برگزاری جلسـات استماع و مطرح کردن لوایحی علیه این طرح می‌شود.

پایـگاه «واشـنگتن‌اگزمینر» گـزارش کرد، کاتن در یک جلسـه سـنا گفت: مـن می‌خواهم صریح باشم. اگر رئیس‌جمهور به سوی دادن دسترسـی ایران به دلارهای آمریکا حرکت کند، خواه به صورت مستقیم یا غیرمستقیم، پیامدهایی به همراه خواهد داشت.

وی ادامـه داد: اگـر هرگونـه اظهارنظـر، راهنمایـی، مقررات و اقدام اجرایی صورت گیرد که بخش بانکـداری آمریکا را بـرای ایران باز کند، حتی یک سوراخ کوچک باشد، سنا استماعی را برای تمامی مقاماتی برگزار می‌کند که تابسـتان سـال گذشـته به مردم آمریـکا تضمین دادنـد که ایران هرگـز به دلارهای (آمریکا) دسترسـی نخواهد داشت. آن وقت بررسی می‌کنیم که آن زمان به ما دروغ گفته‌اند یا اینکه تصمیم دارند هم‌اکنون در اقدامی اعتراضی استعفا کنند.

به گـزارش فارس، هشـدار این سناتور جمهوری‌خواه یک روز بعد از آن مطرح شد که دولت اوباما اعلام کرد که به بانک‌های خارجی توصیه می‌کند که چه معاملاتی را بدون آنکه گرفتار تحریم‌های آمریکا شوند، انجام دهند.

ایـن اظهـارات بعد از انتشـار گزارش‌هایی مطرح شده است مبنی بر اینکـه دولت اوباما احتمالاً درباره دادن دسترسـی ایران به معاملاتی که بـا دلار آمریکا انجام می‌شـود، فکر می‌کند.

کاتـن تأکید کرد کـه مقامات ارشـد دولت اوباما بـه کنگره قول داده بودند که ایران هیچ دسترسـی به معاملات دلاری خواه مسـتقیم و خواه غیرمسـتقیم ندارد و ادامه داد که بر اساس گزارشات اخیر، در حال حاضر نمی‌توان به اوباما اعتماد کرد.

واشنگتن:

می‌توانیم رابطه متفاوتی داشته باشیم اگر ایران رفتار خود را تغییر دهد!

سخنگوی وزارت خارجه آمریـکا روز جمعه گفت در صورت «تغییر رفتار ایران»، تهران و واشنگتن می‌توانند رابطه متفاوتی داشته باشند.

به گـزارش فـارس، یک روز پـس از آنکه «جـان کری» وزیر خارجه آمریکا گفت واشـنگتن و ایران می‌توانند «ترتیبات تازه‌ای» در ارتباط با آزمایش‌های موشکی اتخـاذ کنند، سـخنگوی وزارت خارجه آمریکا گفـت در صورت تغییر رفتار منطقه‌ای ایران، روابط تهران و واشنگتن می‌تواند متفاوت باشد.

«مارک تونر» سخنگوی وزارت خارجه آمریکا که در نشست خبری روزانه در جمع خبرنگاران صحبت می‌کرد، از بیان توضیح بیشتر در مورد اظهارات کری خودداری کرد، اما گفت منظور کری تلاش برای انجـام توافقات جدید نبوده، بلکه «او تنهـا تأکید کرد که اگر ایران انتخاب کند که رفتار سازنده‌تری در منطقه داشته باشد، می‌توانیم روابط متفاوتی داشته باشیم.»

وی در پاسـخ به این سـؤال کـه آیا منظور کری این نبوده که طرفین باید برای توافقی در مورد مسئله موشـکی یا مسائل دیگر گفت‌وگو کنند، گفت: «نه، اینطور نیست.»

وزیر خارجه آمریکا دیروز در منامه پایتخت بحرین ایران را به انجام اقدامات ثبات‌زدا در منطقه متهم کرد، امـا در عین حال از تهران خواسـت به واشنگتن در حل بحـران در یمن و سـوریه کمک کند.

گفت و شنود

پشت کوه!

گفت: دولـت محترم هنوز برای مردم توضیح نداده اسـت که برجام دقیقاً و به طور محسـوس و قابل لمـس، چه فایده‌ای برای ملت داشته است.

گفتم: دیگر چطوری توضیح بدهد. بارها گفته اسـت که برجام فتح‌الفتوح! بزرگترین دسـتاورد قرن! آفتاب تابان! تسلیم قدرت‌های بزرگ در برابر ایران! و... بوده است!

گفت: یعنی تحریم‌ها برداشته شده؟ تجارت آزاد شده؟ دارایی‌های مسدود شده برگردانده شده؟ و...؟!

گفتـم: این چیزها کـه تغییری نکرده، ولـی ۱۲ هزار سانتریفیوژ جمع شده، رآکتور اراک بتن‌ریزی شده، ۹۷۰۰کیلو اورانیوم غنی شده از کشور خارج شده و...

گفـت: پس چرا همین دیروز باز هم اعلام کردند که برجام یک فرصت استثنایی است و باید از دستاوردهای آن حداکثر استفاده را کرد؟! یعنی از کدام دستاورد سخن می‌گویند؟!

گفتم: چه عرض کنم؟! طرف به یک نقاش سـفارش یک تابلـو از میدان جنگ داد و بعد از چند روز که مراجعه کرد، نقاش یک تابلو که نقش کوه روی آن کشـیده بود تحویلش داد. یارو پرسید؛ پس میدان جنگ چی؟ و نقاش گفت؛ این کوه را می‌بینی؟ پشت آن جنگ است!

روسیه: هیچ مانعی در تحویل سامانه‌های موشکی اس- ۳۰۰ به ایران وجود ندارد

«دیمیتری راگوزین» معاون امور دفاعی نخست‌وزیر روسیه گفت: هیچ مانعـی در تحویل سامانه‌های موشکی پدافند هوایی اس-۳۰۰ به ایران وجود ندارد.

راگوزین روز جمعه در گفت‌وگو با خبرنگاران تصریح کرد: هیچ‌گونه مشکلی که در تحویل مجموعه‌های اس-۳۰۰ به ایران مانع ایجاد کند بین تهران و مسکو وجود ندارد.

بر اسـاس گـزارش ایتارتاس، راگوزین خاطرنشان کرد که مسئله خاصی وجود ندارد و قرارداد تحویل اس-۳۰۰ با ایران امضا شـده و اجرا می‌شود.

وی در پاسخ به این سوال که آیا تحویل اس-۳۰۰ به ایران آغاز شده است گفت: تاریخ تحویل در قرارداد دولتی روسیه و ایران قید شده است.

اس-۳۰۰ پـی‌ام‌او، یکـی از قدرتمندترین موشک‌های زمین به هوای قابل استفاده در تمامی ارتفاع‌ها به شمار می‌رود که توانایی پیگیری همزمان ۱۰۰ هدف و درگیری با ۱۲ هدف را دارد.

روسیه در سال ۲۰۰۷، قراردادی را برای فروش موشک‌های اس-۳۰۰ به ایران به ارزش ۸۰۰ میلیون دلار امضا کرد. مسکو در سال ۲۰۱۰ و در پی قطعنامه شورای امنیت سازمان ملـل بـرای متوقف کـردن فروش سلاح به ایران به خاطر برنامه انرژی هسـته‌ای مناقشـه‌برانگیز آن، این قرارداد را معلق کرد.

پـس از آن ایران علیه شـرکت دولتی صادرات سلاح روسیه «روس آبارون اکسپورت» در دادگاه مصالحه و داوری ژنو اقامه دعوا کرد و روسیه نیز به ایران پیشنهاد یک مصالحه را داد که براسـاس آن سامانه موشکی دفاع هوایی آنتی-۲۵۰۰ را به ایران تحویل دهد، اما ایران این پیشنهاد را رد و بر اجرای توافقنامه اصلی مبنی بر تحویل سامانه موشکی اس-۳۰۰ تأکید کرد.

« و لا د یمیـر پو تیـن » رئیس‌جمهوری روسیه در ماه مارس سـال ۲۰۱۵ دسـتور تحویـل این سامانه‌های پدافند هوایی به ایران را صادر کرده است.

خبر ویژه

دولت با گسترش نقدینگی غول تورم را بیدار می‌کند؟!

دولت می‌گوید از بانک مرکزی استقراض نکرده اما با برداشت از صندوق توسعه ملی رکورد تازه‌ای برجای گذاشته است.

به گزارش رجانیوز، در مناظرات انتخاباتی ۹۲، مهندس غرضی مشکل تورم و اقتصاد ایران را در یک جمله خلاصه کردو گفت: باید دولت دست خود را از جیب مردم درآورد. دولت بیش از دخل خود خرج می‌کند و کسری بودجه را با خلق پول تورم‌زا از جیب مردم جبران می‌کند.

دکتر روحانی در آستانه سال جدید اعلام کرد که دولت اعتدال تاکنون هیچگونه استقراضی از بانک مرکزی نداشته است: «من بااستقراض از بانک مرکزی مخالفم و شاید سختگیرترین رئیس جمهور در ایران در این باره بنده هستم، به همین علت به من گفتند امسـال دیگر باید عهدم را نقض کنـم زیرا ناچاریم از بانک مرکزی قرض کنیم. در پاسخ گفتم باید راه دیگری بیابیم و اجازه استقراض نخواهم داد و با کمک خداوند و تلاش مسـئولان، حقوق اسفند را نیز بدون استقراض پرداخت کردیم.» اما متأسفانه این اظهارات دقیق نیست و ناشی از اطلاعات نادرست است.

دولت یازدهم در مدت اندک فعالیت خود در خلق نقدینگی و برداشت از صندوق توسعه ملی رکورد زده است. در این مدت دولت با استفاده از مصوبات ستاد تدابیر جمعاً مبلغ ۹/۳ میلیارد دلار از منابع صندوق توسـعه ملی را برداشت (بخشی نیز منابع وصول نشده را وصول تلقی کرده) و با خلق پول ما به ازای ریالی سهم دولت را به خزانه واریز کرده است. با توجه به ضریب فزاینده ۶ و نرخ ۳۰۰۰ تومانی دلار این اقدامات دولت باعث خلق بیش از ۱۵۰ هزار میلیارد تومان نقدینگی در کشور شده است. در دولت قبل احمدی‌نژاد از مسیر مشابه ۶۰ هزار میلیارد تومان خلق نقدینگی انجام داد که با واکنش شدید رسانه‌ها مواجه شد.

براساس آمار رسمی، نرخ رشد نقدینگی در دولت یازدهم سالیانه بین ۲۰ تا ۴۰ درصد بوده است. نقدینگی در ابتدای دولت یازدهم ۴۶۰ هزار میلیارد تومان بود که اکنون بعد از دو سال به هزار هزار میلیارد تومان رسیده است.

در پایان سـال ۹۴ باز به دلیل مخارج بی‌رویه و عدم برآورد صحیح از میزان منابع، دولت با کسـری بودجه مواجه شد. کارشناسان رقم کسری را بین ۱۵۰ تا ۲۰۰ هـزار میلیارد تومان برآورد می‌کنند. ظاهراً این بار دولت قصد دارد پول‌های بلوکه شده در کشورهای اروپایی را وصول شده تلقی کند و مابه ازای ریالی آن را به خزانه واریز کند. پول‌هایی که قرار بود بعد از برجام آزاد شـود و به دلیل عدم همکاری بانک‌های اروپایی هنوز قابل استفاده نیست. دولت قصد دارد در سال جدید هم برداشت از صندوق توسعه ملی را افزایش دهد.

در دولت یازدهم علی‌رغم افزایش شـدید نقدینگی، تورم افزایش چشمگیری نداشـته است. علت این واقعه به مسئله رکود برمی‌گردد. هنوز نقدینگی بر جانب تقاضا اثر نگذاشته است. اما بعد از اتمام انتظار معجزه برجامی، غول نقدینگی کم‌کم از خواب بیدار می‌شود. همین فکر باعث می‌شود تا نقدینگی کم‌کم بیدار شود. با توجه به نرخ رشـد اقتصادی صفر در سال ۹۴، چنانچه دولت فکری برای مهار نقدینگی سرگردان نکند، نرخ تورم در سال ۹۵ به مرز ۴۰ درصد خواهد رسید.

دولت در عرصه اقتصاد از گفتمان تکنوکراتها تبعیت می‌کند. راهبرد تکنوکراتها به افزایش نقدینگی و بدهی‌های خارجی ختم می‌شود. همان مسیری که پیش از این در دولت رفسـنجانی تجربه شد و تورم ۵۰ درصدی (قله تورم ایران) و بحران بدهی خارجی را برای کشور به ارمغان آورد.

پارازیت بی‌هنگام یک توئیت هشدار نفوذ در دفتر هاشمی

موشک و گفتمان و آن توئیت جنجالی از یک سیاستمدار مطرح کشور و بعد هم عتاب رهبر معظم و سپس تصحیح آن توئیت نادرست، آنقدر مهم و قابل تأمل بود که برخی حواشی ماجرا گویا آنچنان که باید، به چشم نیامد؛ حواشی‌ای که از قضا نباید کم‌اهمیت تلقی شود و فراتر از این مصداق خاص باید مورد توجه همه مقامات قرار گیرد.

روزنامه جوان در این زمینه نوشت: دفاتر مقامات همیشه هدف‌های مناسبی برای نفوذ بوده و همیشه هم پای جاسوسی و مسائل امنیتی در میان نیست. گاه فقط دنیاطلبی‌ها انگیزه تلاش برای راه یافتن به مکان‌هایی است که در آنجا می‌شود به نام یک چهره مشهور، کار خود را پیش برد. بعد از این همه اتفاق و بعد از موضع‌گیـری ولی‌فقیه در مورد یک جمله جنجالی، گفتن از بی‌اطلاعی نسبت به توئیت منتشر شده در اکانت رسمی یا گفتن از قدیمی بودن جمله بازنشری یا گفتن از تقطیع و تحریف عبارت و بی‌اخلاقی خواندن آن و در نهایت گرفتن موضعی خلاف آنچه در صفحه شخصی منتشر شده، شـاید کار ساده‌ای به نظر برسـد، اما همه این گزاره‌ها عدم نظارت کافی بر مجموعه دفتر و تیم رسانه‌ای هاشمی را می‌رساند و البته آن بی‌اخلاقی مورد اشاره هم به اعضای دفتر و گردانندگان سایت برمی‌گردد ولاغیر.

از توجیه دم‌دستی «این اکانت برای ما نیست» هم بگذریم که فقط عمق فاجعه دست و پا زدن اهالی دفتر وی را برای توجیه اشتباه‌شان زیادتر می‌کند که همه می‌دانند اکانت توئیتر مورد بحث، همان اکانتی است که سایت رسمی آقای هاشمی رفسنجانی، آن را به عنوان توئیتر رسمی او معرفی کرده و فکر کردن به اینکه کسی در این کشور بتواند اکانتی به نام هاشمی رفسنجانی بسازد و ماه‌ها به نام اکانت رسمی او فعالیت کند و در سایت رسمی او هم معرفی شود و کسی هم کاری با او نداشته باشد، باعث می‌شود احساس بلاهت به آدم دست بدهد.

این بخش از بیانات رهبر معظم انقلاب که مربوط به اواخر پاییز ۹۴ است، جالب توجه خواهد بود: «نفوذ دو جور است: یک نفوذ موردی است، یک نفوذ فردی اسـت؛ یک نفوذ جریانی است. نفوذ موردی خیلی نمونه دارد، معنایش این است که فرض کنید شما یک دم و دستگاهی دارید، یک مسئولی هستید؛ یک نفر را با چهره آرایش شده، بزک شده، با ماسک در مجموعه شما بفرستند؛ شـما خیال کنید دوست است درحالی که او دوسـت نیست، تا او بتواند کار خودش را انجام بدهد؛ گاهی جاسوسـی است که این کمترینش است؛ یعنی کم‌اهمیت‌ترینش جاسوسی اسـت، خبرکشی و خبردهی است، گاهی کارش بالاتر از جاسوسی است، تصمیم شما را عوض می‌کند. شما یک مدیری هستید، یک مسئولی هستید، تصمیم‌گیر هستید، می‌توانید یک حرکت بزرگ یا مؤثری انجام بدهید، اگر چنانچه این حرکت را این جور انجام بدهید این به نفع دشمن اسـت، او می‌آید کاری می‌کند که شما حرکت را این جور انجام بدهید؛ یعنی تصمیم‌سازی. در همه دستگاه‌ها سابقه هم دارد؛ فقط هم دستگاه‌های سیاسی نیست، دستگاه‌های روحانی و دینی و مانند اینها هم همیشه وجود داشته...»

همین دو سال پیش بود که ماجرای انتصاب عبدالحسین هراتی به سمت سرپرست اداره کل اسناد و مدارک دانشگاه آزاد اسلامی به سبب نامه‌ای سراسر توهین و تهمت که سال ۸۸ درمورد حضرت امام(ره) نوشته بود، موجی از انتقادات را موجب شد و نشان داد که دقت نظر لازم برای انتصاب وجود نداشته و او دو ماه بعد و به دلیل موج انتقادات، برکنار و سپس دستگیر شد!

به نظر می‌رسد نوعی تساهل و تسامح روشنفکر مابانه باعث شده که نه در انتخاب افراد و نه در نظارت پس از انتخاب، دقتی صورت نگیرد و بعضا خروجی دفاتر آقایان همان چیزی باشـد که مدنظر دشمن اسـت. این اتفاق در ایران کم‌سابقه هم نیست و وقتی با استفاده از نفوذ در دفتر، بتوان قائم‌مقام رهبری را به موضع‌گیری علیه نظام کشـاند و با همین نفوذ، بتوان یکی از اصلی‌ترین تبیین‌کننـدگان تئوری ولایت فقیه را به مرحلـه موضع‌گیری علیه ولی‌فقیه رسـاند، آیا زنگ خطر برای سایر مسئولان نخواهد بود که دقت نظر بیشتری روی اطرافیان و وابستگان به خود داشته باشند؟

چه کسانی قدرت مبارزه با آمریکا را داشتند؟

اخیرا علی کشتگر (از رهبران سازمان موسوم به چریک‌های فدایی خلق که بعداً به سازمان فداییان خ